

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Rutsche v právní věci žalobce: **Obec Bavoryně,** Bavoryně 8, Zdice, zastoupeného JUDr. Michalem Filipem, advokátem se sídlem Janáčkovo nábřeží 39/51, Praha 5, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů,** se sídlem Pplk. Sochora 727/27, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 29. 9. 2009, č.j. SPR-3513/09-14, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2010, č. j. 6 Ca 347/2009 – 24,

takto:

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2010, č. j. 6 Ca 347/2009 – 24, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) v záhlaví uvedené usnesení Městského soudu v Praze, kterým byl zastaveno řízení o jeho žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 29. 9. 2009, č.j. SPR-3513/09–14.

Městský soud v Praze zjistil, že stěžovatel při podání žaloby neuhradil soudní poplatek. Proto jej usnesením ze dne 3. 3. 2010, č. j. 6 Ca 347/2009 – 21, vyzval k úhradě soudního poplatku ve výši 2.000 Kč ve lhůtě 3 dnů od doručení usnesení. Současně jej poučil o tom, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení zastaveno. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 4. 3. 2010. Usnesením ze dne 20. 5. 2010, č. j. 6 Ca 347/2009 – 24, Městský soud v Praze řízení zastavil s tím, že stěžovatel poplatek nezaplatil.

Toto usnesení napadl stěžovatel podanou kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. b) a e) s. ř. s. Namítl, že zjištění soudu, že neuhradil soudní poplatek ve výši 2.000 Kč, přestože mu byla dne 4. 3. 2010 doručena výzva k jeho úhradě, je chybné. Stěžovatel již dne 5. 3. 2010 zaslal soudu podání, kterým se snažil upřesnit svá žalobní tvrzení. Toto podání bylo označeno č. j. 6 Ca 350/2009 – 21, tj. podle souvisejícího paralelního řízení vedeného stejným soudem. Přílohou podání byl úřední doklad o úhradě soudního poplatku ve výši 2.000 Kč včetně vylepených kolkových známek o stejné celkové hodnotě, a to pro řízení vedené pod sp. zn. 6 Ca 347/2009. Touto spisovou značkou byl příslušný formulář výslovně označen. Ačkoli nebyl postup stěžovatele možná nejpřehlednější, byl soudní poplatek uhrazen řádně, včas a v úplné výši. Nebyl tudíž dán důvod k postupu podle § 47 písm. c) s. ř. s. Kopii uvedeného podání ze dne 5. 3. 2010 přiložil stěžovatel ke kasační stížnosti. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení Městského soudu v Praze zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Ačkoli stěžovatel označil jako důvod kasační stížnosti i § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., z obsahu kasační stížnosti je zřejmé, že uplatnil pouze důvod § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení. Stěžovatel totiž namítl, že soud vycházel při posouzení předpokladů zastavení řízení z nesprávných zjištění. Nevznesl však námitky týkající se „merita věci“, tedy toho, zda správní rozhodnutí žalovaného je zákonné či nikoli, které by byly podřaditelné pod § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Takové námitky ostatně nepřichází pro stěžovatele v úvahu, jestliže je kasační stížností napadeno usnesení o zastavení řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2005, č. j. 2 As 45/2005 - 65, www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení z hlediska uplatněného stížního bodu, jakož i ve smyslu § 109 odst. 3 s. ř. s., a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vzniká poplatková povinnost podáním žaloby a téhož dne je také poplatek splatný (§ 7 odst. 1 téhož zákona). Nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví; o tom účastníka ve výzvě poučí (§ 9 odst. 1 a 3 citovaného zákona).

Stěžovatel ve své kasační stížnosti tvrdí a dokládá, že poplatek zaplatil vylepením kolkových známek na tiskopis výzvy, který zaslal soudu spolu s podáním ze dne 5. 3. 2010 ve věci sp. zn. 6 Ca 350/2009. Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil, že na č. l. 37 je založena kopie podání stěžovatele označeného jako „Věc: upřesnění žalob – 6 Ca 350/2009 – 21“, které bylo podle razítka podatelny Městského soudu v Praze doručeno tomuto soudu dne 8. 3. 2010. Jako příloha podání je uveden doklad o zaplacení částky 2.000 Kč v kolcích. Na této kopii podání stěžovatele je uveden úřední záznam ze dne 1. 6. 2011: „Vzor 072 o. s. ř. (č. l. 36 spisu) s úhradou soudního poplatku ve výši 2.000 Kč, patřící do spisu 6 Ca 347/2009, byl připojen k podání žalobce ze dne 8. 3. 2010 – viz kopie shora – a tamtéž omylem založen.“ Na č. l. 36 je založen originál části tiskopisu, který byl součástí výzvy Městského soudu v Praze k zaplacení soudního poplatku ze dne 3. 3. 2010,

č. j. 6 Ca 347/2009 – 21. Tento tiskopis obsahoval jednak předtištěný text: „Vyhovuji výzvě obsažené v usnesení ze dne 3. 3. 2010, č. j. 6 Ca 347/2009 – 21, a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek“, jednak označené místo pro vylepení známek. Zde jsou vylepeny dvě kolkové známky o hodnotě 1.000 Kč.

V projednávané věci je tedy zřejmé, že stěžovatel připojil doklad o zaplacení soudního poplatku za žalobu k podání označenému jinou spisovou značkou. Z tiskopisu s vylepenými kolkovými známkami však bylo zcela zřejmé, že soudní poplatek byl placen v rámci řízení vedeného pod sp. zn. 6 Ca 347/2009. Nejvyšší správní soud má tudíž za to, že poplatek za podání žaloby je třeba považovat za uhrazený.

Nejvyšší správní soud dále dospěl k závěru, že poplatek byl zaplacen včas. Výzva k zaplacení poplatku byla stěžovateli doručena 4. 3. 2010, lhůta k úhradě poplatku byla stanovena v délce 3 dnů od jejího doručení. Lhůta počítaná podle § 40 odst. 1 s. ř. s. tedy skončila dne 8. 3. 2010. Ačkoli ze soudního spisu vedeného v projednávané věci nelze zjistit, kdy byla zásilka obsahující tiskopis s vylepenými kolky předána k poštovní přepravě, je z podacího razítka zřejmé, že byla posledního dne lhůty doručena soudu.

Na základě uvedeného Nejvyšší správní soud uzavřel, že v projednávané věci nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení v důsledku nezaplacení soudního poplatku podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. Kasační stížnost tedy shledal důvodnou, usnesení Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V něm je Městský soud v Praze vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

V novém řízení rozhodne Městský soud v Praze rovněž o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2012

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu